

PSYKOANALYYTTINEN AIKUISTEN YKSILÖPSYKOTERAPIAN PSYKOTERAPEUTTIKOULUTUS KOULUTUSOHJELMA

Koulutusohjelma on hyväksytty kasvatustieteiden ja psykologian tiedekunnassa 24.4.2019 ja on voimassa 31.12.2024 asti.

Psykoanalyttinen aikuisten yksilöpsykoterapian koulutusohjelma on Valtioneuvoston asetuksen 1120/2010 tarkoittama psykoterapeuttikoulutus, joka antaa psykoterapeuttina toimimisen edellyttämän osaamisen ja mahdollistaa psykoterapeutin ammattinimikkeen käyttöoikeuden hakemisen. Osaaminen osoitetaan näytöllä. Koulutusohjelman suoritettuaan opiskelija pystyy yksilöpsykoterapeuttisen hoidon itsenäiseen läpiviemiseen osana aikuisten mielenterveyspalvelujen hoito- ja kuntoutusprosessia. Koulutuksen päättyessä hänellä on myös valmiudet psykoterapeuttisten hoitosuhteiden työnohjaukseen.

Koulutusohjelma perustuu psykoanalyttiseen teoriaan ihmisen psyykkisestä kehityksestä ja mielen toiminnasta, persoonallisuuden rakenteista ja vuorovaikutussuhteista. Psykoanalyttisessa teoriassa painotetaan minuuden ylläpitämistä ulkoisen realiteetin ja mielen piilotajuisten vaikutteiden ristipaineessa. Psykodynaaminen luonne ja tiedostamattoman osallisuus ilmenevät niin mielen perustoiminnassa kuin psyykkisten häiriöiden synnyssä ja ihmisten välisissä vuorovaikutussuhteissa. Psykoterapeuttista menetelmää sovelletaan yksilöllisen häiriökehityksen luonteen mukaisesti psyykkisen kasvun käynnistämiseksi ja edistämiseksi. Koulutusohjelma on prosessinomainen yhtenäinen opinto-ohjelma, jossa psykoterapian teorian ja menetelmien tuntemuksen omaksuminen sekä henkilökohtaisten taitojen ja oman elämäkokemuksen tunteminen ovat välttämättömät ja vuorovaikutuksessa keskenään.

1. Opiskelijavalinta

Koulutusohjelmaan valittavalla tulee olla

- 1) soveltuva ylempi korkeakoulututkinto tai soveltuva sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto; tutkintoon tulee sisältyä tai sen lisäksi olla suoritettuna yhteensä 30 opintopisteen psykologian tai psykiatrian opinnot; tai
- 2) sairaanhoitajan opistoasteen tutkinto ja tutkinnon lisäksi erikoistuminen psykiatriaan, jos tutkintoon ei ole sisältynyt psykiatrisia opintoja; tai
- 3) muu 1 ja 2 kohtaa vastaava ulkomailla suoritettu koulutus.

Soveltuviksi ylemmiksi korkeakoulututkinnoiksi katsotaan psykologian maisterin tutkinto, lääketieteen lisensiaatin tutkinto, muu soveltuva terveydenhuollon tutkinto sekä yhteiskuntatieteiden tai valtiotieteen maisterin tutkinto, jossa on pääaineena kehityspsykologia, sosiaalityö, sosiaalipsykologia tai sosiaalipedagogiikka. Soveltuviksi ammattikorkeakoulututkinnoiksi katsotaan tutkintonimikkeet sairaanhoitaja (AMK) ja sosionomi (AMK). Eriyistapauksissa myös muu tutkinto voidaan katsoa soveltuvaksi, hakijan opintojen ja työkokemuksen perusteella. Jos tutkintoon ei sisälly 30 opintopisteen laajuisia psykologian tai psykiatrian opintoja, tulee hakijalla olla suoritettuina vastaavat lisäopinnot. AMK-tutkinnon suorittaneilla tulee aina olla suoritettuina nämä 30 opintopisteen laajuiset lisäopinnot.

Opiskelijaksi ottamisen edellytyksenä on lisäksi vähintään kahden vuoden työkokemus mielenterveyspalveluissa tai sitä vastaavassa tehtävässä, todettu soveltuvuus psykoterapeutin ammattiin ja mahdollisuus tehdä psykoterapiatyötä aikuisten tai nuorten kanssa opintojen aikana. Opiskelijalla tulee myös olla riittävä englanninkielen taito.

Opiskelijavalinnasta lisää Jyväskylän yliopiston psykoterapeuttikoulutuksen hakuoppaassa.

2. Koulutusohjelman rakenne

Koulutusohjelman laajuus on 85 opintopistettä ja se koostuu teoria- ja menetelmäopintojen, työnohjauksessa tapahtuvan psykoterapeuttisen potilastyön, koulutuspsykoterapian ja opinnäytetyön opintokokonaisuuksista. Opintokokonaisuudet koostuvat opintojaksoista, jotka sisältävät yhteensä 200 seminaaria.

Teoria-, menetelmä- ja kliiniset seminaariopinnot 35 op

Psykoanalyttisen teorian opinnot	8 op
Kliininen ja työnohjaustaitojen seminaari	8 op
Psykoanalyttinen menetelmä ja sovellukset	5 op
Psykoanalyttinen kehitysteoria	2 op
Vakavat häiriöt	2 op
Teoreettiset ja kliiniset erityiskysymykset	2 op
Uniseminaari	1 op
Varhainen vuorovaikutus	1 op
Työnohjauksen teoriaseminaari	1 op
Työnohjausvalmiuksien ja työnohjaajana toimimisen opinnot	2 op
Psykoterapian tutkimuksen teoriaseminaari	1 op
Tutkimustaitojen opetus, opinnäytetyön ohjaus ja opinnäytteen esittely	1 op
Valtakunnalliset tai kansainväliset koulutuspäivät	1 op

Työnohjaus

Psykoterapian työnohjaus	16 op
--------------------------	-------

Koulutuspsykoterapia

Koulutuspsykoterapia	24 op
----------------------	-------

Opinnäytetyö

Opinnäytetyö	10 op
--------------	-------

3. Koulutusohjelman opintojaksot

Psykoanalyttisen teorian opinnot 8 op

Osaamistavoitteet: Opintojakson suoritettuaan opiskelija tuntee ihmisen sisäisen maailman psykodynaamisia ilmiöitä. Hän ymmärtää psykoanalyttisen psykoterapian keskeiset käsitteet ja niiden merkityksen psykoterapiatyössä sekä psyykkiset ilmiöt; miten ne tulevat esille, miten niitä tunnistetaan ja edistetään. Opiskelija osoittaa tuntevansa, miten ihmisen sisäinen maailma kehittyy, miten persoonallisuus rakentuu normaalisti, miten se voi häiriintyä eritasoisesti ja miten eritasoiset häiriöt, kehityspysähtymät sekä kehityspotentiaali on tunnistettavissa. Opiskelija osoittaa tuntevansa Freudin jälkeisen psykoanalyttisen teorian kehittymisen ja sen sovelluksia psykoanalyttisissa menetelmissä. Hän osoittaa perehtyneisyyttä mielen ja ruumiin yhteistoimintaan sekä tietämystä muista psykoterapiasuuntauksista.

Sisältö: Ihmismielen psykodynamiikan perusilmiöt ja psykoanalyttisen menetelmän peruskäsitteet. Psyykinen työ, tiedostamaton, itsehavainto ja -ymmärrys, ahdistus ja sen psyykinen sitominen, psyykkiset suojautumiskeinot, dissosiaatio ja integraatio, suru ja masennus, häpeä, rakkaus, seksuaalisuus, aggressio, menetykset, vastavuoroisuus ja molemminpuolisuus, psykoterapeuttinen tila, ilmapiiri ja asetelma sekä toistaminen, muistaminen ja läpityöskentely. Psykoanalyttinen teoria ihmisen sisäisen maailman kehittymisestä ja persoonallisuuden rakentumisesta; normaalista kehityksestä ja eritasoisesta häiriintymisestä ja kehityspysähtymistä. Psykoanalyttista teoriaa ja menetelmää kehittäneet ja täydentäneet merkittävät tutkijat, teoreetikot ja klinikot. Aivotutkimuksen ja psykoanalyysin väliset yhteydet. Muut psykoterapiasuuntauksiset.

Opetusmuodot: 50 opetus- ja keskusteluseminaaria sisällössä mainituista teemoista neljänä lukuvuotena. Itsenäinen kirjallisuuteen perehtyminen seminaareja varten. Kirjallisia ennakko- ja välitehtäviä valikoiden.

Kirjallisuus: Seuraavat teokset tai vastaavat soveltuvin osin.

Block Lewis, H. (1987). The role of shame in symptom formation. Hillsdale, N.J.: Lawrence Erlbaum Associates.

Furman E. (2001). On being and having a Mother. Madison, CT: International Universities Press.

Ikonen, P. (2000). Psykoanalyttisia tutkielmia. Helsinki: Nuorisopsykoterapiasäätiö.

Ikonen, P. (2011). Psykoanalyttisia tutkielmia osa II. Espoo: Prometheus kustannus Oy.

Ikonen, P. ja Rechartt, E. (1994). Thanatos, häpeä ja muita tutkielmia. Helsinki: Nuorisopsykoterapiasäätiö.

Roos, E, Manninen, V. ja Välimäki, J. (toim.) (1996). Kohti piilotajuntaa. Helsinki: Yliopistopaino.

Roos, E., Manninen, V. ja Välimäki, J. (toim.) (2001). Rakkaus, toive, todellisuus. Helsinki: Yliopistopaino.

Roos, E. Enckell, H. ja Kumento, A. (toim.) (2006). Myytit, vietit ja minuus. Psykoanalyttisia tutkielmia. Helsinki: Yliopistopaino.

Saarinen, P. Tuohimaa, A. ja Heikkinen, A. (toim.) (2010). Kätketyn jäljillä. Kuopio: Itä-Suomen Psykoterapiayhdistys.

Tähkä, V. (1997). Mielen rakentuminen ja psykoanalyttinen hoitaminen. Juva: WSOY.

Huttunen, M. ja Kalska, H. (toim.) (2015). Psykoterapiat. Helsinki: Duodecim.

Lisäksi seminaarikohtaista kirjallisuutta.

Kliininen ja työnohjaustaitojen seminaari 8 op

Osaamistavoitteet: Opintojakson suoritettuaan opiskelija tuntee psykoanalyttisen psykoterapeuttisen prosessin kulun ja kykenee havainnoimaan sitä. Hän on omaksunut psykoterapeuttisen työskentelyn menetelmällisiä perusteita, psykoterapeuttisen prosessin ja vuorovaikutuksen ominaisuuksia ja tunnusmerkkejä. Hän tunnistaa ja osaa soveltaa psykoterapeuttisia välineitä omassa psykoterapiatyössään häiriöspesifisesti ja erilaisissa kehityspysähtymissä. Opiskelija kykenee havaitsemaan psykoterapeuttisen vuorovaikutuksen ilmiöitä erilaisten terapeutti-potilasparien yhteistyössä. Hän on harjaantunut lisääntyvästi tunnistamaan transferenssi- ja vastarintailmiöitä. Hän on oppinut käyttämään omia tunnevasteitaan tiedon lähteenä sekä kehittänyt psykoterapeutin ja työnohjaajan ammatti-identiteettiä. Työnohjaajana hän kykenee havaitsemaan ohjattavia vuorovaikutustilanteita ja käyttämään soveltuvia ohjausmenetelmiä.

Sisältö: Psykoterapeuttisen hoidon vaiheet ja ominaispiirteet, psykoterapeuttinen kuunteleminen, potilaan ja omien tunteiden havainnointi ja psykoterapeuttiset toimenpiteet. Potilaan ja terapeutin välinen vuorovaikutus ja psykoterapiaprosessi. Identifikaation muodot. Terapeutin menetelmällisen työskentelyn havainnointi. Oma ja opiskelutovereiden psykoterapeuttinen toiminta. Pitkäkestoisen terapiaprosessin seuranta ja kokemuksen saamisen useista tapauksista ja vuorovaikutusten malleista. Kliininen seminaari toimii myös esimerkkinä työnohjauksen toteuttamisesta. Työnohjausharjoittelu. (Ks. PAPT181).

Opetusmuodot: 51 opetus- ja keskusteluseminaaria neljänä lukuvuotena. Kokeneen psykoterapeutin raportointi kahdesti viikossa toteutuvasta psykoterapiasuhteesta. Psykoterapeutin työn, psykoterapiaprosessin ja vuorovaikutuksen seuraaminen ryhmässä kahden lukuvuoden ajan. Oman psykoterapeuttisen toiminnan esittely ja tarkastelu kahden lukuvuoden ajan. Weaving thoughts –menetelmän käyttö valikoivasti. Seminaariopettajan työnohjausfunktion havainnointi. Opiskelutovereiden hoitosuhteiden työnohjauksen harjoittelu ryhmässä lukuvuoden ajan.

Psykoanalyttinen menetelmä ja sovellukset 5 op

Osaamistavoitteet: Opintojakson suoritettuaan opiskelija osaa haastatella potilaan ja arvioida psykoterapian tarpeen sekä ymmärtää psykoterapeuttisen hoitosuosituksen perustelut. Hän pystyy tekemään psykoterapiasopimuksen, kykenee aloittamaan ja ylläpitämään psykoterapeuttista vuorovaikutusta. Hänellä on valmius tunnistaa transferenssi-, vastatransferenssi- ja vastarintailmiötä sekä omia emotionaalisia reaktioitaan. Hän osaa auttaa potilasta itsehavaintoon, osaa selventää, osoittaa ja kuvata empaattisesti ja tukea potilasta. Hän tunnistaa esitietoisien ja tiedostamattomien tekijöiden tulkinnan tarpeen vuorovaikutuksessa. Opiskelijalla on valmius auttaa potilasta ymmärtämään itseään syvemmin, tiedostamaan, oivaltamaan ja läpityöskentelemään ongelmiaan ja valmius auttaa häntä muutosprosessissa. Opiskelija pystyy arvioimaan psykoterapiaprosessin kulkua, sen eri vaiheita ja hänellä on valmiudet psykoterapian lopetustyöskentelyyn. Hän ymmärtää ja osaa lähestyä hoidollisesti psykoterapian ongelmallisia ilmiöitä. Hän pystyy ammatillisesti ja rakentavasti työstämään potilaasta tai psykoterapeutista johtuvat hoidon keskeytykset. Opiskelija tuntee ja ymmärtää, miten mielen häiriintynyttä tai pysähtynyttä kehitystä voidaan psykoterapian avulla auttaa korjaantumaan. Hän ymmärtää psykoterapeuttisen ymmärryksen merkityksen ja sen potilaalle välittämisen varioivaa luonnetta psyykkisen häiriintymisen eri tasoilla. Hänellä on näkemys muun muassa kehitysobjektin merkityksestä psykoottisten, rajatilataseisten ja neuroottisten häiriöiden hoitamisessa psykoanalyttisessa psykoterapiassa.

Sisältö: Psykoanalyttisen psykoterapian soveltuvuusarviointi, menetelmän valinta, haastattelu- ja arviointiprosessi, psykoterapiasopimuksen tekeminen, psykoanalyttisen psykoterapian asetelman luominen, psykoterapeuttinen kuunteleminen, ymmärryksen välittäminen ja empaattinen kuvaus, transferenssi- ja vastatransferenssi-ilmiöt, psykoterapeutin emotionaaliset reaktiot, tulkinta ja sitä edistävät tekijät sekä vastarinnan ilmenemismuodot. Psykoterapiatyön vaiheet kuten psykoterapeuttinen oivallus, läpityöskentely ja omaksumistapahtuma, muutos psykoterapiassa sekä psykoterapian lopetustyöskentely. Psykoterapian ongelmalliset ilmiöt, kuten keskeytyvä psykoterapia, negatiivinen terapeuttinen reaktio ja enactment. Psykoanalyttisen psykoterapian teoria mielen häiriintyneen tai pysähtyneen kehityksen auttamisesta korjaantumaan psykoterapian avulla. Psykoterapeuttisen ymmärryksen kohdennettu luonne ja sen välittäminen potilaalle psyykkisen häiriintymisen eri tasoilla.

Opetusmuodot: 34 opetus- ja keskusteluseminaaria sisällössä mainituista teemoista neljänä lukuvuotena. Itsenäinen kirjallisuuteen perehtyminen seminaareja varten. Kirjallisia ennako- ja välitehtäviä valikoiduista aiheista.

Kirjallisuus: Seuraavat teokset tai vastaavat soveltuvin osin.

Ikonen, P. ja Rechartt, E. (1994). Thanatos, häpeä ja muita tutkielmia. Helsinki: Nuorisopsykoterapiasäätiö.

Ikonen, P. (2011). Psykoanalyttisia tutkielmia osa II. Espoo: Prometheus kustannus Oy.

Klemelä, E., Mälkönen, K., Sammallahti, P. (toim.) (2011). *Terapeutin huoneessa*. Jyväskylä: Therapeia-säätiö.

Antikainen, R. Ranta, M. (toim.) (2008). *Kohti vastavuoroisuutta*. Helsinki: Duodecim.

Shapiro, D. (1999). *Psychotherapy of Neurotic Character*. Basic Books.

Tähkä, V. (1972). *Psykoaterapian perusteet*. Porvoo: WSOY.

Tähkä, V. (1993). *Mielen rakentuminen ja psykoanalyttinen hoitaminen*. Porvoo: WSOY.

Lisäksi seminaarikohtaista kirjallisuutta.

Psykoanalyttinen kehitysteoria 2 op

Osaamistavoitteet: Opintojakson suoritettuaan opiskelija pystyy arvioimaan psykoterapiapotilaan elämänhistoriaa kasvun ja kehityksen näkökulmasta ja ymmärtämään psyykkisen ongelman/oireen yhteyden varhaisempaan kehitykseen ja nykyiseen elämänvaiheeseen. Hän pystyy havaitsemaan myös kasvu- ja kehitysteoriasta tulevat sovellukset psykoterapiamenetelmään.

Sisältö: Psykodynaaminen kasvu- ja kehitysteoria käsittäen koko ihmisen elämänkaaren alkaen prenataalikaudesta ja loppuen vanhuuteen ja kuolemaan. Tytön ja pojan psykoseksuaalinen kehitys varhaislapsuudesta nuoruusikään ja ja perhetekijät. Kasvu- ja kehitysteorian yhteys psykoterapeuttiseen työtapaan ja omaan kliiniseen työhön.

Opetusmuodot: 14 opetus- ja keskusteluseminaaria sisällössä mainituista teemoista ensimmäisenä lukuvuotena. Itsenäinen kirjallisuuteen perehtyminen seminaareja varten. Kirjallisia ennako- ja välitehtäviä valikoiden.

Kirjallisuus: Seuraavat teokset tai vastaavat soveltuvien osin.

Brummer, M. ja Enckell H. (toim.) (2005). *Lasten ja nuorten psykoterapia*. Juva: WS Bookwell Oy.

Freud, S. (2006). *Tapaukset*. Jyväskylä: Gummerus Oy.

Mälkönen, K., Sammallahti, P., Saraneva, K. ja Sitolahti, T. (toim.) (2006) *Psykoanalyysin isät ja äidit*. Therapeia-säätiö. Helsinki: Gummerus Kirjapaino Oy.

Waddell, M. (2005). *Inside lives –Psychoanalysis and the growth of the personality*. Lontoo ja New York: Karnac.

Lisäksi seminaarikohtaista kirjallisuutta.

Vakavat häiriöt 2 op

Osaamistavoitteet: Opintokokonaisuuden suoritettuaan opiskelija osoittaa tuntevansa keskeisimpien vakavien mielenterveyshäiriöiden ominaispiirteet ja niihin soveltuvat terapeuttiset lähestymistavat. Osaamisen kehittyminen niveltyy

oman työnohjauksen ja klinisen seminaarin kautta saatuun tietoon vaikeista häiriöistä. Opiskelija tunnistaa lääkehoidon merkityksen osana hoitoa, tunnistaa riskitekijöitä hoidossa ja osaa soveltaa vuorovaikutuksensa vastaamaan potilaan hoidollisia ja kehityksellisiä tarpeita.

Sisältö: Seminaareissa perehdytään mm. psykoosiin, narsistisiin häiriöihin, persoonallisuushäiriöihin, syömis- ja riippuvuushäiriöihin, itsetuhoisuuteen ja perversioihin, näiden häiriöiden ilmenemismuotoihin, persoonallisuuden rakenteisiin ja häiriön esille tuloon suhteessa terapeuttiin. Lisäksi opiskellaan häiriön terapeutista lähestymistapaa. Teoria yhdistetään klinisiin potilasesimerkkeihin.

Opetusmuodot: 12 opetus- ja keskusteluseminaaria sisällössä mainituista teemoista toisena ja neljäntenä lukuvuotena. Itsenäinen kirjallisuuteen perehtyminen seminaareja varten. Tapausesimerkkien esittely ja tarkastelu opintoryhmässä.

Kirjallisuus: Seuraavat teokset tai vastaavat soveltuvien osin.

Cullberg, J. (2005). Psykoosit – kokoava näkökulma. Akuutin psykoosin kohtaaminen ja hoitaminen. Therapiea-säätiö. Vantaa: Dark Oy.

Saarinen, P. Tuohimaa, A. ja Heikkinen, A. (toim.) (2010). Kätketyn jäljillä. Kuopio: Itä-Suomen Psykoterapiayhdistys.

Manninen, V. (2012). Halun ja moraalin maisemia. Helsingin Psykoterapiayhdistys ry.

Lisäksi seminaarikohtaista kirjallisuutta.

Teoreettiset ja kliiniset erityiskysymykset 2 op

Osaamistavoitteet: Opintojakson suoritettuaan opiskelija on selvillä opintojaksossa läpikäytyjen häiriöryhmien psykodynaamisesta luonteesta, osoittaa valmiutta käsiteltyjen häiriöryhmien diagnostisessa ja psykodynaamisessa arvioinnissa. Hän tunnistaa käsiteltyjen häiriötyyppien ilmenemisen vuorovaikutussuhteissa, osoittaa tuntevansa psykoterapeuttisia lähestymistapoja kyseisissä psyykkisissä ongelmissa ja on omaksunut käsiteltyä aihepiiriä sovellettavaksi omaan psykoterapeuttiseen työhönsä.

Sisältö: Psykoterapian teoreettisia ja kliinisiä erityisongelmia, tiettyjen häiriöryhmien psykoterapeuttisen hoidon kysymykset; oraalisuus, anaalisuus, hysteerinen ja pakkoneuroottinen tyyli, sadomasokismi, fallisuus, dissosiaatiot, asosiaalisuus, somatisaatio ja seksuaaliteetit. Psykoterapeuttina kehittyminen, terapiatyön rasittekijät ja omat kipupisteet.

Opetusmuodot: 12 opetus- ja keskusteluseminaaria sisällössä mainituista teemoista kahden lukukauden ajan. Itsenäinen kirjallisuuteen perehtyminen seminaareja varten.

Kirjallisuus: Seuraavat teokset tai vastaavat soveltuvin osin.

Ikonen, P. (2014). Mayan hunttu ja muita kirjoituksia. Helsingin Psykoterapiayhdistys ry:n kirjasarja, nro 2. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.

Goldberger, M. (1996). Danger and Defense: The Technique of Close Process Attention. Lanham: Jason Aronson.

Mälkönen, K., Sammallahti, P., Saraneva, K. ja Sitolahti, T. (toim.) (2006). Psykoanalyysin isät ja äidit. Helsinki: Gummerus.

Lisäksi seminaarikohtaista kirjallisuutta.

Uniseminaari 1 op

Osaamistavoitteet: Uniseminaarit suoritettuaan opiskelija tuntee psykoanalyttisten uniteorioiden yleisperiaatteita, ymmärtää uneksumisen merkityksen ja aseman ajattelun tiedostamattomassa ja tietoisessa psykodynaamikassa. Hän osaa tarttua unien käsittelyyn psykoterapeuttisessa prosessissa, ymmärtää unien työstämisen merkityksen ja osaa hyödyntää sitä terapiaprosessin edistämiseksi.

Sisältö: Keskeiset uniteoriat ja unien käyttö psykoterapeuttisessa työssä.

Opetusmuodot: 4 opetus- ja keskusteluseminaaria sisällössä mainituista teemoista kolmantena lukuvuotena. Itsenäinen kirjallisuuteen perehtyminen seminaareja varten. Havainnollisten uniesimerkkien tarkastelu.

Seminaarit:

- Uniteoriat
- Unien käyttö psykoterapiassa

Kirjallisuus: Seuraava teos tai vastaava soveltuvin osin.

Grinstein, A. (1995). Freud's Rules of Dream Interpretation. International Universities Press.

Lisäksi seminaarikohtaista kirjallisuutta.

Varhainen vuorovaikutus 1 op

Osaamistavoitteet: Opintojakson suoritettuaan opiskelija on omaksunut tietoja vauvahavainnoinnin menetelmästä, on omaksunut perustietoja vauva-ajan psyykkisestä kehityksestä ja sen ongelmista. Hän pystyy ottamaan huomioon ja tekemään havaintoja varhaisvaiheiden merkityksestä aikuisen tunne-elämän toiminnassa ja vuorovaikutuksen häiriöissä. Hän on orientoitunut havaitsemaan varhaisen äiti-lapsisuhteen ilmiöitä sellaisenaan ja sen johdannaisia psykoterapian vuorovaikutussuhteessa.

Sisältö: Vauvahavainnoinnin menetelmä, varhainen psyykinen kehitys ja sen häiriöt, varhaisen ahdistuksen muodot sekä vauva-ajan äiti-lapsisuhteen ilmiöt.

Opetusmuodot: 4 opetus- ja keskusteluseminaaria sisällössä mainituista teemoista toisena lukuvuotena viikonloppuseminaarina. Itsenäinen kirjallisuuteen perehtyminen seminaareja varten. Ennakkotehtävänä vauvahavaintoharjoite.

Seminaarit:

- Vauvahavainnoinnin menetelmä
- Varhainen psyykinen kehitys ja sen häiriöt
- Varhaisen ahdistuksen muodot
- Vauva-ajan äiti-lapsisuhde

Kirjallisuus: Seuraavat teokset tai vastaavat soveltuvin osin.

Niemelä, P. Siltala, P. ja Tamminen, T. (toim.) (2003). Äidin ja vauvan varhainen vuorovaikutus. Juva: WS Bookwell Oy.

Schulman, M. (2003). Vauvahavainnointi – oppia observoimalla. Saarijärvi: Therapiea-säätiö. Oheislukemisto.

Lisäksi seminaarikohtaista kirjallisuutta.

Työnohjauksen teoriaseminaari 1 op

Osaamistavoitteet: Suoritetun teoreettisen opintojakson jälkeen opiskelija tuntee ja ymmärtää työnohjauksen teoreettisia näkökulmia ja työnohjauksen menetelmiä, tunnistaa työnohjaussuhteen vuorovaikutusilmiöitä ja hallitsee työnohjauksen menetelmiä.

Sisältö: Työnohjauksen teoreettiset, menetelmälliset ja vuorovaikutusilmiöt, paralleeliprosessi.

Opetusmuodot: 4 opetus- ja keskusteluseminaaria työnohjauksen ominaisuuksista komantena lukuvuotena. Itsenäinen kirjallisuuteen perehtyminen seminaareja varten.

Seminaarit:

- Työnohjauksen teoria
- Työnohjauksen menetelmät
- Työnohjauksen vuorovaikutusilmiöt
- Paralleeliprosessi

Kirjallisuus: Seuraavat teokset tai vastaavat soveltuvin osin.

Keskinen, S. (toim.) (2008). Työnohjaus. Turun yliopiston täydennyskoulutuskeskuksen julkaisu B 23. Turku.

Lisäksi seminaarikohtaista kirjallisuutta.

Työnohjausvalmiuksien ja työnohjaajana toimimisen opinnot 2 op

Osaamistavoitteet: Opiskelija osaa yhdistää omaksumansa teoreettisen tiedon ja harjoittelemansa työnohjausvalmiudet. Työnohjaajana hän kykenee havaitsemaan ohjattavia vuorovaikutustilanteita ja käyttämään soveltuvia ohjausmenetelmiä.

Sisältö: Psykoterapeuttisen hoitosuhteen työnohjausmallit, työnohjaussuhde. Työnohjausprosessi, paralleeliprosessi. Yksilökohtainen työnohjausharjoittelu. Ks. Kliininen ja työnohjauksen valmiudet -seminaari.

Opetusmuodot: Työnohjausvalmiuksien harjoittelu 21 kliinisessä seminaarissa. Psykoterapiaprosessin ohjauksen havainnoiminen kliinisessä seminaarissa kolmen lukuvuoden ajan. Opiskelutovereiden hoitosuhteiden työnohjausharjoittelu lukuvuoden ajan koulutuksen loppupuolella.

Psykoterapian tutkimuksen teoriaseminaari 1 op

Osaamistavoitteet: Opintojakson suoritettuaan opiskelija osoittaa alustavaa perehtyneisyyttä psykoterapiatutkimukseen, erityisesti psykoanalyttisen psykoterapian tutkimuskenttään, tutkimusmenetelmiin ja ymmärtää psykoterapian tutkimiseen liittyviä kysymyksiä. Hän tuntee psykoterapian vaikuttavuustutkimusta keskeiseltä osin ja kykenee arvioimaan sitä. Hän osaa suhtautua tutkivalla otteella omaan psykoterapeuttiseen työhönsä. Ohjauksesta?

Sisältö: Psykoterapian tutkimuksen asetelmat, esimerkiksi tapaustutkimus. Psykoanalyttisen psykoterapian vaikuttavuus- ja tuloksellisuustutkimukset, terapeuttisen vuorovaikutussuhteen, terapeuttitekijöiden ja muiden terapian yleisten tekijöiden tutkimukset.

Opetusmuodot: 4 opetus- ja keskusteluseminaaria sisällössä mainituista teemoista. Itsenäinen kirjallisuuteen perehtyminen seminaareja varten.

Seminaarit:

- Psykoterapian tutkimusasetelmat
- Vaikuttavuus- ja tuloksellisuustutkimukset

Kirjallisuus: Seuraavat teokset tai vastaavat soveltuvin osin.

Levy, R.A., Ablon, J.S., Kächele, H. (toim.)(2012). Psychodynamic Psychotherapy Research: Evidence-based practice and practice-based evidence. Humana Press. New York.

Lisäksi seminaarikohtaista kirjallisuutta.

Tutkimustaitojen opetus, opinnäytetyön ohjaus ja opinnäytteen esittely 1 op

Osaamistavoitteet: Opintojakson suoritettuaan opiskelija osoittaa kykyä soveltaa tutkimuksellista otetta omaan työskentelyyn, ymmärtää psykoterapian tutkimiseen liittyviä kysymyksiä ja asetelmia, osoittaa tietämystä tutkimustiedon yhteydestä ammatilliseen näyttöön ja käytäntöön. Opiskelija kykenee perustelemaan havaintojaan ja päätelmiään tarkastelemastaan opinnäyteaiheesta ja osaa kommentoida toisten opinnäytteiden tiedollista ja kliinistä antia.

Sisältö: Opinnäytetyön suunnittelu ja toteuttaminen ohjatusti kliinisestä tai teoreettisesta aiheesta sekä työn esittely tutkielmaseminaarissa. Tieteellinen kirjoittaminen ja tiedon seuraaminen omalla ammattialalla. Opiskeluryhmän opinnäytteisiin tutustuminen ja opponointi.

Opetusmuodot: 7 opinnäyteseminaaria

Seminaarit:

- Opinnäytetöiden aloitusseminaari
- Opinnäytetyön ohjausseminaari
- Opinnäytteiden esittely ja opponointi, 5 seminaaria

Valtakunnalliset tai kansainväliset koulutuspäivät 1op

Osaamistavoitteet: Opiskelija pystyy integroimaan seminaariopetuksessa omaksumaansa teoreettista ja kliinistä tietämystä valtakunnallisten koulutuspäivien teemoihin. Hän kykenee seuraamaan ja osallistumaan kollegoiden väliseen keskusteluun psykoterapian kysymyksistä.

Sisältö ja opetusmuodot: Psykoanalyttisen psykoterapian ajankohtaiset ja syventävät teoreettiset, kliiniset ja psykoterapian tutkimukseen liittyvät kysymykset. Itä-Suomen psykoterapiayhdistyksen valtakunnallisille kaksipäiväisille koulutuspäiville, vastaaville kansallisille, esimerkiksi psykoterapian tutkimuksen tai kansainvälisille päiville neljä kertaa koulutuksen aikana.

Psykoterapian työnohjaus 16 op

Osaamistavoitteet: Opintojakson suoritettuaan opiskelija osaa soveltaa psykoanalyttisen psykoterapian menetelmää potilaiden hoitoprosesseissa ja hallitsee terapeuttisia vuorovaikutustaitoja. Hän tuntee transferenssi- ja vastatransferenssi-ilmiöitä sekä kykenee käyttämään erilaisia tunnevasteitaan vuorovaikutusilmiöiden tunnistamisessa ja terapiaprosessin edistämiseksi. Hän kykenee vastaamaan kohdallisesti ja terapeuttisesti potilaan vuorovaikutus- ja kehitystarpeisiin. Opiskelija kykenee itsenäisesti soveltamaan teoreettista tuntemustaan sekä arvioimaan omaa toimintaansa ja sen vaikutusta psykoterapeuttisissa suhteissa.

Sisältö: Vähintään kahden potilaan hoito psykoanalyttisen psykoterapian menetelmällä kahdesti viikossa, molemmat vähintään kahden vuoden ajan. Koulutuksen aikainen työnohjattu psykoterapeuttinen potilastyö vähintään 340 tuntia.

Opetusmuoto: Yksilötyönohjaus vähintään 160 tuntia kahdella työnohjaajalla vähintään kahden viikon välein yksilötyönohjauksena. Työnohjaajat koulutustoimikunnan hyväksymiä psykoanalyttisen suuntauksen vaativan erityistason psykoterapeutteja tai psykoanalytikoita.

Koulutuspsykoterapia 24 op

Osaamistavoitteet: Opiskelija osoittaa kykyä itsehavainnointiin ja itsetuntemuksensa laajentamiseen. Hän pystyy myötäelämään ja empaattisesti ymmärtämään potilaidensa emotionaalista kokemista. Hän tunnistaa elämänvaiheidensa merkityksen sekä osoittaa kosketuksensa tiedostamattomien tekijöiden vaikutukseen tunne- ja toimintatavoissaan. Hän osaa käyttää adekvaatteja tunnevasteitaan terapian etenemisen hyväksi sekä osaa tunnistaa, erottaa ja hallita henkilökohtaisia tunnekarikkojaan vahingoittamasta psykoterapiasuhteita.

Opetusmuoto: Ensisijaisesti riittävä henkilökohtainen psykoanalyysi tai psykoanalyttinen psykoterapia psykoanalytikolla tai psykoanalyttisen psykoterapian vaativan erityistason psykoterapeutilla/kouluttajapsykoterapeutilla käyntitiheydellä vähintään kolme kertaa viikossa. Vähimmäistuntimäärä on 480 tuntia.

Opinnäytetyö 10 op

Osaamistavoitteet: Opintojakson suoritettuaan opiskelija osaa havainnoida ja lähestyä tutkimuksellisesti psykoterapian ilmiöitä sekä osaa havainnoida, eritellä ja tutkia omaa psykoterapeuttista työtapaansa hoitoprosessissa. Hän osoittaa kykynsä yhdistää psykoterapiatyötään psykoanalyttiseen teoriaan. Hän on omaksunut tieteellisen kirjoittamisen periaatteita, tuntee tutkimusraportoinnin perusteet ja osaa raportoida tutkimaansa ymmärrettävällä tavalla suullisesti ja kirjallisesti. Hän osaa hakea ja käyttää arvioivasti tieteellistä kirjallisuutta. Hän on omaksunut tietoja ja taitoja, joiden avulla hän pystyy seuraamaan itsenäisesti psykoanalyttisen psykoterapian ja teorian kehitystä.

Sisältö: Opiskelijan toteuttamasta psykoterapiasta laadittu, itsenäisesti toteutettu kirjallinen työ tieteellisen kirjoittamisen periaatteita noudattaen.

Opetusmuoto: Opinnäytetyön suunnittelu ja laatiminen itsenäisesti ja seminaarissa, opinnäytetöiden ohjaus ja niiden raportointi.

4. Osaamisen osoittaminen näytöllä

Koulutusohjelmassa hankittu osaaminen osoitetaan näytöillä, jotka muodostuvat sovitulla tavalla koulutuksen kuluessa kertyvästä opiskelijan teoreettisesta ja kliinisestä näyttösalkusta ja koulutuksen loppuvaiheessa kirjallisen opinnäytteen suullisesta esittämisestä.